

“मीठे बच्चे- तिमी कर्मातीत बनेर जानु छ, त्यसैले भित्र कुनै पनि दाग रहनु हुँदैन, आफ्नो जाँच गरेर कमीहरू निकाल्दै जाऊ।”

प्रश्न:- कुन अवस्थालाई जमाउन मेहनत लाग्छ? त्यसको पुरुषार्थ के हो?

उत्तर:- यी आँखाद्वारा देखिने कुनै पनि चीज सामुन्ने नआओस्। देखेर पनि नहेर। देहमा रहेर पनि देही-अभिमानि रहने गर। यो अवस्था जमाउन समय लाग्छ। बुद्धिमा बाबा र घर सिवाय अरु कुनै वस्तु याद नआओस्, यसको लागि अन्तर्मुखी भएर आफ्नो जाँच गर्नु पर्छ। आफ्नो चार्ट राख्नु पर्छ।

ओम् शान्ति। मीठे-मीठे सिक्किलधेरै रुहानी बच्चाहरूले यो त जान्दछन्- हामी आफ्नो दैवी राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं, यसमा राजाहरू पनि छन् भने प्रजा पनि छन्। पुरुषार्थ त सबैले गर्छन्, जसले धेरै पुरुषार्थ गर्छन्, उनीहरूले धेरै पुरस्कार लिन्छन्। यो त एक सामान्य नियम हो। यो कुनै नयाँ कुरा होइन। यसलाई बगैंचा भन वा राजधानी भन। अहिले यो हो कलियुगी बगैंचा अथवा काँडाको जङ्गल। त्यसमा पनि कोही धेरै फल दिनेवाला वृक्ष हुन्छ, कुनै कम फल दिनेवाला हुन्छ। कुनै कम रस हुने आँप हुन्छ, कुनै कस्तो हुन्छ। फूलहरूको, फलहरूको यस्ता भिन्न-भिन्न प्रकारका वृक्ष हुन्छन्। त्यसरी नै तिमी बच्चाहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार छन्। कुनैले धेरै राम्रो फल दिन्छ, कुनैले सामान्य फल दिन्छ। भिन्न-भिन्न वृक्ष हुन्छन्। यो फल दिनेवाला बगैंचा हो। यस दैवी वृक्षको स्थापना भइरहेको छ अथवा फूलको बगैंचाको स्थापना भइरहेको छ कल्प पहिला जसरी। बिस्तारै-बिस्तारै मीठो सुगन्धित पनि बनिरहेका छन्- नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। सबै विविधता छ नि। बाबाको पासमा पनि आउँछन्, बाबाको मुख हेर्न। बाबाले हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ, यो त अवश्य बुझ्दछौ। यो अवश्य बच्चाहरूलाई निश्चय छ। बेहदका बाबाले हामीलाई बेहदको मालिक बनाइरहनु भएको छ। मालिक बन्नमा खुशी पनि धेरै हुन्छ। हदको मालिकपनमा दुःख छ, यो खेल नै सुख र दुःखको बनेको छ र यो पनि तिम्रो लागि नै हो। बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- पहिला आफ्नो घर त सम्हाल। घरमाथि धनीको नजर रहन्छ नि। त्यसैले बाबा पनि एक-एक बच्चाहरूलाई बसेर देख्नुहुन्छ- यिनीहरूमा कुन-कुन गुण छ र कुन-कुन अवगुण छ, बच्चाहरू स्वयंले पनि जान्दछन्। बाबाले यदि भन्नुभयो- प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरू सबै आ-आफ्नो कमजोरीहरू आफै लेखेर आऊ भनेमा तुरुन्त लेख्न सक्छन्। मभित्र के-के कमजोरी छ भन्ने सम्झन्छन्। कुनै न कुनै कमजोरी छ अवश्य। सम्पूर्ण त कोही बनेका छैनन्। हो, बन्नु अवश्य छ। कल्प-कल्प बनेका हौं, यसमा कुनै संशय छैन। तर यस समय कमजोरी छ। त्यो बतायौ भने बाबा त्यसैको बारेमा नै सम्झाउनुहुन्छ। यस समय त धेरै कमजोरीहरू छन्। मुख्य सबै कमजोरीहरू हुन्छन् नै देह-अभिमानको कारण। त्यसले फेरि धेरै हैरान गर्छ। अवस्थालाई अगाडि बढ्न दिँदैन, त्यसैले अब राम्रोसँग पुरुषार्थ गर्नु छ। यो शरीर पनि अब छोडेर जानु छ। दैवीगुण पनि यहाँ नै धारण गरेर जानु छ। कर्मातीत अवस्थामा जानुको अर्थ पनि त बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ। कर्मातीत भएर जानु छ, त्यसैले कुनै पनि दाग नरहोस् किनकि तिमी हीरा बन्छौ। हामीमा के-के दाग छ! यो त हरेकले जान्दछन् किनकि तिमी सबै चैतन्य हौ। जड हीरामा दाग भयो भने त्यो निकाल्न कहाँ सकिन्छ र। तिमी त चैतन्य हौ। तिमी यस दागलाई निकाल्न सक्छौ। तिमी कौडीबाट हीरा जस्तो बन्छौ। तिमी आफूलाई राम्रोसँग जान्दछौ। सर्जनले सोध्नुहुन्छ- कुनचाहिँ दाग छ, जसले तिमीलाई अड्काउँछ, अगाडि बढ्न दिँदैन? दागरहित त पछि बन्नु छ। त्यो सबै अहिले निकाल्नु छ। यदि दाग निस्कदैन भने हीराको मूल्य कम हुन जान्छ। यिनी पनि पक्का जौहरी हुन् नि। सारा जिन्दगी हीरा नै यी आँखाबाट देखेका छन्। यस्तो जौहरी कोही छैन होला, जसलाई यति हीराहरूलाई परख गर्ने सोख होस्। तिमी पनि हीरा बनिरहेका छौ। जान्दछौ- कुनै न कुनै दाग छ अवश्य। सम्पूर्ण बनेका छैनौ। चैतन्य हुनाले तिमी पुरुषार्थबाट दाग निकाल्न सक्छौ। हीरा जस्तो त बन्नु छ अवश्य। त्यो तब बन्छौ जब पूरा पुरुषार्थ गर्नेछौ।

बाबा भन्नुहुन्छ- तिम्रो अवस्था यस्तो पक्का होस्, जुन शरीर छुट्ने समय अन्त्यमा कोही पनि याद नआओस्। यो त स्पष्ट छ। मित्र-सम्बन्धी आदि सबैलाई भुल्नु छ। सम्बन्ध राख्नु छ नै एक बाबासँग। अहिले तिमी हीरा बनिरहेका छौ। यो जुहारतको दोकान हो। तिमी हरेक जौहरी हौ। यो कुरा अरु कसैले पनि जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हरेकको दिलमा छ, हामी विश्वको मालिक बनिरहेका छौं, पुरुषार्थ अनुसार। जसलाई उच्च

पद मिलेको छ, उनीहरूले अवश्य पुरुषार्थ गरेका थिए। हुन् त तिमीहरू मध्येबाट नै। तिमी बच्चाहरूले नै यति पुरुषार्थ गर्नु छ। त्यसैले बाबा एक-एक बच्चालाई हेरिरहनुहुन्छ। जसरी फूलहरूलाई हेरिन्छ नि। यो कस्तो सुगन्धित फूल छ! यो कस्तो छ! यसमा बाँकी के दाग छ? किनकि तिमी चैतन्य हौ। चैतन्य हीराले जान्न सक्छन् नि- हामीमा के-के कमजोरी छ, जसले बाबासँग बुद्धियोग तोडेर कहीं न कहीं भट्काउँछ। बाबा त भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! म एकलाई याद गर। अरू कोही याद नआओस्। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर एक बाबालाई याद गर्नु छ। यिनीहरूको त भट्ठी बन्नु थियो, जो तयार भएर निस्किए सेवाको लागि। पुराना-पुराना जो छन् उनीहरू राम्रो सेवा गरिरहेका छन्। थोरै नयाँ पनि थपिदै जान्छन्। पुरानाहरूको भट्ठी बन्नु थियो। छन त पुराना छन् तापनि कमी कमजोरीहरू अवश्य छन्। हरेकले आफ्नो दिलैदेखि सम्झन्छन्- बाबा जुन अवस्था बनाउनको लागि भन्नुहुन्छ, त्यो अहिले बनेको छैन। लक्ष्य-उद्देश्य त बाबाले सम्झाउनुहुन्छ। सबैभन्दा धेरै मैला छ देह-अभिमानको, तब नै देहतर्फ बुद्धि जान्छ। देहमा छँदै देही-अभिमानि बन्नु छैन। यी आँखाले देखिने कुनै चीज सामुन्ने नआओस्, यस्तो अवस्था जमाउनु छ। हाम्रो बुद्धिमा सिवाय एक बाबा र शान्तिधाम, अरू कुनै पनि वस्तु याद नआओस्। केही पनि साथमा लैजानु छैन। पहिला-पहिला हामी नयाँ सम्बन्धमा आयौं। अहिले छ पुरानो सम्बन्ध। पुरानो सम्बन्धको अलिकति पनि याद नआओस्। गायन पनि छ- अन्तकाल... यो अहिलेको कुरा हो। गीत त कलियुगी मनुष्यहरूले बनाएका हुन्। तर उनीहरूले कहाँ बुझ्दछन् र। मूल कुरा, बाबा सम्झाउनुहुन्छ- एक बाबा सिवाय अरू कोही याद नआओस्। एक बाबाको यादबाट नै तिमी पाप काटिन्छ र पवित्र हीरा बन्छौ। कुनै-कुनै पत्थर त धेरै मूल्यवान हुन्छ। माणिक पनि मूल्यवान हुन्छ। बाबा आफू भन्दा पनि बच्चाहरूको मूल्य उच्च गराइरहनुहुन्छ। आफ्नो जाँच गर्नु पर्छ, बाबा भन्नुहुन्छ अन्तर्मुख भएर आफूलाई हेर- ममा के कमी कमजोरी छ? कहाँसम्म देह-अभिमान छ? बाबा पुरुषार्थको लागि भिन्न-भिन्न युक्तिहरू सम्झाइरहनुहुन्छ। जति हुन सक्छ एकको याद रहोस्। जति नै प्यारो किन नहोस्, सुन्दर बच्चा धेरै प्यारो हुन्छ, तापनि कसैको याद नआओस्। यहाँको कुनै पनि चीज याद नआओस्। कोही-कोही बच्चामा धेरै मोह रहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- सबैसँग ममत्व मेटाएर एकलाई याद राख। एक प्यारा बाबासँग नै योग राख्नु छ। उहाँबाट सबै थोक मिल्छ। योगबाट नै तिमी लवली बन्छौ। लवली आत्मा बन्छ। बाबा लवली पवित्र हुनुहुन्छ नि। आत्मालाई लवली प्योर बनाउनको लागि बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! जति मलाई याद गर्नेछौ तिमी अथाह लवली बन्छौ। तिमी यति लवली बन्छौ जुन तिमी देवी-देवताहरूको अहिलेसम्म पूजा भइरहेको छ। धेरै लवली बन्छौ। आधाकल्प तिमी राज्य गर्छौ र फेरि आधाकल्प तिमी नै पुजिन्छौ। तिमी स्वयं नै पुजारी बनेर आफ्नो चित्रहरूलाई पुज्दछौ। तिमी हौ सबैभन्दा लवली बन्नेवाला, तर जब लवली बाबालाई राम्रोसँग याद गर्नेछौ तब नै लवली बन्छौ। सिवाय एक बाबा अरू कोही याद नआओस्। त्यसैले आफ्नो जाँच गर- बाबालाई धेरै लवसँग याद गर्छौ? बाबाको यादमा प्रेमको आँसु आओस्। बाबा मेरो त हजुर सिवाय अरू कोही छैन। अरू कसैको याद नआओस्, मायाको तूफान नआओस्। तूफान त धेरै आउँछन् नि। आफू माथि धेरै जाँच गर्नु पर्छ। हाम्रो लभ बाबा सिवाय अरू कोहीतर्फ त जादैन? जतिसुकै प्यारो चीज किन नहोस्, तापनि एक बाबाको नै याद आओस्। तिमी सबै एक माशूकको आशिक बन्छौ। आशिक-माशूक जो हुन्छन्, एक पटक एक अर्कालाई देखे, पुग्यो! विवाह आदि पनि गर्दैनन्। रहन्छन् पनि अलग्गै। तर एक अर्काको याद बुद्धिमा रहन्छ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी सबै आशिक हौं एक माशूकको। माशूकलाई त तिमी भक्तिमार्गमा पनि धेरै याद गर्दथ्यौ। यहाँ पनि तिमीले धेरै याद गर्नु छ, जबकि उहाँ सम्मुख हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर्यौ भने तिमी बेडा पार हुन्छ, यसमा संशयको कुनै कुरा छैन। भगवानसँग मिल्नको लागि सबै भक्ति गर्छन्।

यहाँ कुनै-कुनै बच्चाहरूले त धेरै हड्डी सेवा गर्छन्। सेवाको लागि एकदम तड्पिन्छन्। धेरै मेहनत गर्छन्। यो पनि तिमीलाई थाहा छ- ठूला मानिसहरूले त्यति बुझ्न सक्नेछैनन्। तर तिमी मेहनत त्यसै खेर जाँदैन। कोही सम्झेर लायक बन्छन्, फेरि बाबाको अगाडि आउँछन्। तिमी बुझ्दछौ- यो लायक छ वा छैन? दृष्टि त उनीहरूलाई तिमी बच्चाहरूबाट मिल्छ, शृङ्गार गर्नेवाला तिमी बच्चाहरू हौ। जति पनि यहाँ आएका छन्, उनीहरू सबैलाई तिमी बच्चाहरूले शृङ्गार गराएका हौ। बाबाले तिमीलाई गराउनु भएको हो, तिमी फेरि अरूलाई शृङ्गार गराएर ल्याउँछौ। बाबा श्याबासी दिनुहुन्छ, जस्तो शृङ्गार गरेका छौ, त्यस्तै अरूको पनि गर्न सक्छौ। आफ्नो भन्दा पनि अरूको राम्रो गराउन सक्छौ। सबैको आ-आफ्नो तकदीर छ नि। कोही-कोही सिक्नेवाला सम्झाउनेवाला भन्दा पनि तीक्ष्ण जान सक्छ। सम्झन्छन्, यिनीहरू भन्दा हामी राम्रो सम्झाउन सक्छौं। सम्झाउने वालाको नशा चढ्यो भने ऊ फेरि तयार हुन्छ। बापदादा दुवैको दिलमा चढ्छन्। धेरै नयाँ-नयाँ छन्, जो पुरानाहरू भन्दा पनि तीक्ष्ण छन्।

काँडाबाट राम्रो फूल बनेका छन् त्यसैले बाबा एक-एकलाई बसेर हेर्नुहुन्छ- यिनमा के-के कमी छ? यो कमी यिनीहरूबाट निस्कियो भने धेरै राम्रो सेवा गर्ने थिए। बागवान हुनुहुन्छ नि। दिल हुन्छ- उठेर पछाडि गएर देखौं किनकि पछाडि पनि गएर बस्छन्। राम्रा-राम्रा महारथीहरू त अगाडि बस्नु पर्छ। यसमा कसैलाई नराम्रो लाग्ने त कुरै छैन। यदि असर पर्यो, रुस्ट हुन्छन् भने आफ्नो तकदिरसँग रुस्ट हुन्छन्। सामुन्ने फूलहरूलाई देखी-देखी अथाह खुशी हुन्छ। यो धेरै राम्रो छ, यसमा थोरै खराबी छ। यो धेरै राम्रो सफा छ। यसमा भित्र कुनै खिया जमेको छ। त्यसैले त्यो सारा फोहोर निकाल्नु छ। बाबाले जस्तो प्रेम कसैले गर्दैन। स्त्रीको पनि पतिमा प्रेम रहन्छ नि। पतिको यति हुँदैन। ऊ त दोस्रो-तेस्रो स्त्री ल्याइहाल्छ। स्त्रीको त पति गयो, सम्झेर रोइरहन्छन्। पुरुषहरूको लागि त एउटा जुता गयो भने अर्को ल्याउँछन्। शरीरलाई जुता भनिन्छ। शिवबाबाको पनि जुता (लङ्ग बुट) हो नि। अब तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी बाबालाई याद गर्छौं, फस्टक्लास बन्छौं। कोही-कोही शृङ्गार गर्ने हुन्छन् भने जुताहरू पनि ४-५ जोर राख्छन्। नत्र आत्माको जुता एक छ। पाउको जुता पनि एक हुनु पर्छ। तर यो एक फेशन बनेको छ।

अहिले तिमीले बुझ्दछौ- बाबाबाट हामी के वर्सा पाउँछौं। हामी त्यस स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौं। स्वर्गलाई भनिन्छ विश्वको आश्चर्य। अवश्य स्वर्गका रचयिताले नै स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। अब तिमी प्राक्तिकलमा श्रीमत अनुसार आफ्नो लागि स्वर्गको स्थापना गरिरहेका छौ। यहाँ त कति ठूला-ठूला महल बनाउँछन्। यी सबै खतम हुन्छन्। तिमी वहाँ के गर्नेछौ! दिलमा आउनु पर्छ, यहाँ त हाम्रो पासमा केही पनि छैन। हन त घर गृहस्थमा रहन्छन्, सम्झन्छन्- सबैथोक बाबाको हो, हाम्रो पासमा त केही पनि छैन, हामी निमित्त हौं। निमित्तले केही पनि राख्दैन। बाबा नै मालिक हुनुहुन्छ। यो सबैथोक बाबाको हो। घरमा रहेर पनि यस्तो सम्झनु। धनवानहरूको बुद्धिमा त यी कुरा आउन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ निमित्त भएर रहनु। केही पनि गर्छौ बाबालाई इशारा दिइराख। लेख्छन् बाबा घर बनाऊ? बाबा भन्नुहुन्छ- ठिकै छ बनाऊ। निमित्त भएर रहनु। बाबा त बस्नु भएको छ नि। बाबा जानुभयो भने सबै एकसाथ जान्छन् आफ्नो घरमा। फेरि तिमी जान्छौ आफ्नो राजधानीमा। मलाई फेरि कल्प-कल्प आउनु नै छ पावन बनाउन। आफ्नो समयमा आउँछु। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) सबैसँग ममत्व निकालेर एक प्यारा बाबालाई याद गर्नु छ। अन्तर्मुख भएर आफ्नो कमीहरूको जाँच गरेर निकाल्नु छ। मूल्यवान हीरा बन्नु छ।

२) जसरी बाबाले हामी बच्चाहरूको शृङ्गार गर्नुभयो, यसैगरी सबैको शृङ्गार गर्नु छ। काँडाहरूलाई फूल बनाउने सेवामा लाग्नु छ। निमित्त भएर रहनु छ।

वरदान:- सदा एको स्नेहमा रहेर एक बाबालाई सहारा बनाउने सर्व आकर्षण मुक्त भव जो बच्चा एक बाबाको स्नेहमा समाहित हुन्छन् उनीहरू सर्व प्राप्तिहरूमा सम्पन्न र सन्तुष्ट रहन्छन्। उनलाई कुनै पनि प्रकारको सहाराको आकर्षित गर्न सक्दैन। उनलाई सहजै 'एक बाबा दोस्रो न कोही'- यो अनुभूति हुन्छ। उनको एक बाबा नै संसार हो, एक बाबाद्वारा नै सर्व सम्बन्धहरूको रसको अनुभव हुन्छ। उनीहरूको लागि सर्व प्राप्तिहरूको आधार एक बाबा हो, नकि वैभव वा साधन। त्यसैले उनीहरू सहज आकर्षण मुक्त हुन्छन्।

स्लोगन:- आफूलाई निमित्त सम्झेर सदा डबल लाइट रह्यौ भने खुशीको अनुभूति भइरहन्छ।